

- c. Der kræves en lav Skattecensus.
- d. Der kræves ikke fast Bopæl i Communen i 1 Aar og Muligheden af at den, der har fast Bopæl paa mere end et Sted, kan udøve Valgret i en anden Commune tillige, er ikke udelukket.

ad § 6.

Medens Bestemmelserne under Littr. a allerede nu ere gjældende, ere de under Littr. b og c foreslaaede nye, men forekomme os anbefalelige. Der har vel været Tilfælde, hvori Embedsmænd og Betjente, der node fast Løn af Communen, have havt Sæde i Borgerrepræsentationen, og det kunde heller ikke forhindres efter Forordning af 1ste Januar 1840, men vi formene, at det har viist sig, at disse Tilfælde ikke have været uden Fare for Ulemper, og at det er bedre at undgaae dem.

ad § 7.

Vi ansee det for at være særdeles vigtigt, at denne mugjældende Valgbarhedsæensus beholdes som en Modvægt imod den Indflydelse, det vil kunne have, at Massen af Vælgerne hører til de mindre formuende Indvaanere. Den Modvægt herimod, som i Communerne udenfor Kjøbenhavn er søgt ved at dele Vælgerne i 2 Classer, ansee vi ikke for anbefalelig i Kjøbenhavn, hvor rigtigt det end iøvrigt kan være, at man bør foretrække en Valgcensus for en Valgbarhedsæensus. Der vil dog altid være en Formodning for, at Eierne af faste Eiendomme ville være særdeles opfordrede til at tage Vare paa, at Communens Udgifter ikke stige for høit, da de selv bære en saa stor Deel af dem. Vel ere nu Communeafgifterne af de faste Eiendomme ansatte til et vist Beløb, men selv en Bestræbelse efter at faae dette Forhold forandret vilde modarbeides ved at holde Indkomstskatten indenfor den lavest mulige Grændse, og saaledes ligge i Grundeierens Interesse. Iøvrigt har Forholdet hidtil været det, at der altid har været faamange Grundeiere i Repræsentantskabet, at Forordningen af 1ste Januar § 12 forsaavidt har været overflødig, men Muligheden af at

Valgene i Fremtiden kunde tage en anden Retning lader sig ikke negte.

Efterat ogsaa Grundene udenfor Boldene ere satte i Grundtagt, maatte Bestemmelserne i Forordningen af 1ste Januar 1840 § 8 noget forandres som foreslaaet er.

§§ 8—15.

Det er vel i Magistratens Skrivelse af 9de September f. A. yttret, at de communale Valglister vilde kunne affattes ikke blot efter de samme Forskrifter som Statsvalglisterne, men endogjaa under eet med disse, naar det kun iagttages at tilføie en Betegnelse, der viste, hvem der var Vælger i begge Henseender eller kun i een. Muligheden af at dette kunde gøres, lader sig heller ikke negte, og Bestemmelsen herom maatte i saa Fald fremtræde tillige som en Forandring i Statsvalglovene; men foruden at dette sidste allerede kunde berede Vanskeligheder, er det ogsaa at befrygte, at denne Sammenblanding kunde give Anledning til Feiltagelser baade ved Udarbejdelsen, Vælgerens Eftersyn af Listerne og Listernes Benyttelse under Valghandlingerne, og at der kunde opstaae Vanskeligheder ved Benyttelsen til samme Tid i forskjellige Diemed. Idet Udvalget derfor troer, at denne Sammensmeltning af Listerne bør fraraades, har den iøvrigt foreslaaet at anvende Statsvalglovenes Regler om Folkethingsvalglisterne paa de communale Valglistes. Allerede derved opnaaes der en Lettelse ved Udarbejdelsen af Listerne, der dog i meget have fælles Materiale, og det vil blive lettere at slaae efter i de communale Valglistes baade for Vælgerne, der til samme Tid og paa samme Sted ville forefinde Statsvalglisterne, og for Valgbestyrelserne, da de ordnes alfabetisk. Det er heller ikke uvigtigt at undgaae saavel det uønskelige Arbejde for de paa anden Maade stærkt beskæftigede Rodemestere ved at omdele Listerne som de betydelige Trykningsomkostninger (i 1864 1,323 Rd. 3 Mk. 13 s.) Disse Udgifter maae ansees for uhygtigt anvendte, da Vælgerens Tal er saa stort, at det for de fleste Vælgere er uoverkommeligt at gennemløse Valglisterne for at udsøge det Antal Valgbare, paa hvilke de ville stemme, og som dog paa anden